

*Nechte mě chvíli,
já si to rozmyslím...*

Logo a motto FIE

Naučme děti učit se

O této metodě jsem slyšela již před několika lety – byla mi doporučována pro dceru kvůli prohloubení jejího nadání, ale jak to tak někdy bývá, asi to nebylo v ten pravý čas a prostřednictvím toho pravého člověka. Po povrchním a rychlém „prostudování“ jsem tehdy Feuersteinovo instrumentální obohacování (FIE) zavrhla jako nadbytečnost. Ovšem po dlouhém a zajímavém rozhovoru s PaedDr. Evou Váňovou jsem svůj názor na metodu diametrálně změnila...

Vystudovala jste na Pedagogické fakultě UK obor matematika-chemie. Proč jste si zvolila tuto ne úplně obvyklou kombinaci? Který z předmětů vás více baví a proč?

Protože jsem měla pozitivní vztah k matematice, bavilo mě uvažovat, jak něco vyřešit, a protože mě nevzali na medicínu (na Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy). Lákala mě nemocná lidská duše. Do aprobace M-Ch byla chemie přívlačem, i když musím dodat, že jsem se jí, obzvláště fyzikální chemii, těsně po vystudování pedagogické fakulty hodně věnovala. Později jsem zůstala jen u matematiky, která pro mě byla a je fascinující disciplínou.

Učila jste, byla jste ředitelkou základní školy, začala jste se věnovat Feuersteinově metodě instrumentálního obohacování. Proč jste si zvolila právě tuto metodu, a ne jinou? Můžete princip FIE (Feuerstein's Instrumental Enrichment = Feuersteinovo instrumentální obohacování) popsat?

Pracovala jsem jako ředitelka školy, která byla otevřena všem dětem, což

v praxi znamená, že jsme integrovali děti s nejrůznějšími problémy: tělesný handicap, autismus, zbytky sluchu, samozřejmě SPU... Jak jim pomoci, jak podpořit pedagogy, kteří s nimi pracovali, jak nastavit učební proces pro všechny zúčastněné, aby byl smysluplný? To ve mně vzbuzovalo touhu po hledání nejrůznějších metod a přístupů. A když jsem před deseti lety zjistila, že existuje Feuersteinovo instrumentální obohacování, a především co obnáší, měla jsem opravdu silný pocit, že jsem konečně našla to pravé. Metoda odpovídala na všechna má jak.

Zahrnuje totiž člověka jako celek, spojuje kognitivní (poznávací) sféru a emoce, umožňuje využít náš potenciál. Dovolím si citovat úvod ze svého webu (www.ucime-se-ucit.cz), neb jsem se v něm snažila stručně postihnout podstatu metody profesora Reuvena Feuersteina:

„Světově proslulý pedagog a psycholog sestavil ucelený systém pracovních listů, které rozvinou řešitelovy poznávací funkce, jeho schopnost projít učením v souvislostech a dají mu jistotu, že zvládne problémy, se kterými se setkává.“

Metoda přináší umění vytvořit si strategii řešení úkolu, upevňuje sebedůvěru, odstraňuje z naší práce impulzivitu a strach z chyby, rozvíjí vyjadřování a respektování jiného názoru a pomůže nám lépe se orientovat ve vlastním životě.“

Důležité je přidat informaci, že metoda je zážitková (a co prožijí, to neztratím), přináší hlubokou vnitřní motivaci, která se vztahuje k řešení problému (jak?), neobsahuje hodnocení (což zvyšuje výkonnost řešitele – a výkonnost má naše západní kultura tuze ráda), a především propojuje konkrétní úkoly v pracovních listech profesora Feuersteina (tj. v „instrumentech“) s naším životem. Ještě výstižnější popis je: Převádí, a použijí-li terminologii pana profesora, pak „přemostuje“ od konkrétního úkolu a jeho řešení na papíře kamkoliv do života (jde tedy o metakognici). A pak bych neměla zapomenout dodat, že na začátku všeho je víra, víra, že mohu udělat krok dál. Nevysvětluje se snadno, co že je FIE. Teprve když ochutnáte, plně doceníte „pouhá“ slova, která se snaží popsat mechanismus metody. Jak už jsem uvedla, řešení úkolů prožijeme,